

NOWA HABILITACJA

> DR HAB. KRZYSZTOF BENYSKIEWICZ

Instytut Historii

5 LIPCA 2011 ROKU NA WYDZIALE HUMANISTYCZNYM UZ
ODBYŁO SIĘ KOŁOKWIUM HABILITACYJNE
DR. KRZYSZTOFA BENYSKIEWICZA.

Krzysztof Benyskiewicz w 1982 roku ukończył studia historyczne w zielonogórskiej Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego. Pracę magisterską pt.: *Stosunki polsko-radzieckie w latach 1932-1939* napisał pod kierunkiem prof. dr. hab. Hieronima Szczegóły. W 1999 r. pod kierunkiem dr. hab. Wojciecha Peltza powstała dysertacja doktorska pt.: *Ród Jeleni Niatków z Kęblowa i jego rola w procesie jednoczenia państwa polskiego na przełomie XIII i XIV wieku*. Opublikowana w 2002 r. przez Wydawnictwo Historyczne praca uzyskała Nagrodę Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od 1999 r. Krzysztof Benyskiewicz jest pracownikiem Zakładu Historii Średniowiecznej naszej uczelni. Pracuje również w uczelnianej bibliotece.

W 2005 r. nakładem krakowskiego wydawnictwa „Societas Vistulana” ukazała się książka K. Benyskiewicza pt.: *Mieszko Bolesławowic. Źródła i tradycja historiograficzna*. W 2008 r. zielonogórska oficyna opublikowała edycję źródłową pt.: *Księga ławnicza Nowego Kramka 1572-1782*. W 2010 r. ukazały się dwie prace autora: zbiór szkiców historycznych pt.: *W kręgu Bolesława Szczodrego i Wła-*

dystawa Hermana. Piastowie w małżeństwie, polityce i intrydze oraz biografia pt.: *Książę polski Władysław Herman 1079-1102*. Ta druga pozycja stanowiła podstawę kolokwium habilitacyjnego dr. K. Benyskiewicza.

K. Benyskiewicz mieszka w Zielonej Górze. Poza działalnością badawczą zajmuje się twórczością artystyczną. Uprawia malarstwo i różne formy grafiki. Jest autorem kilku wystaw indywidualnych.

FRAGMENT KSIĄŻKI

Książę polski Władysław I Herman 1079 - 1102,
Zielona Góra, 2010

Dzieło Galla Anonima przedstawia nam wielopłaszczyznowy, ale powierzchowny portret księcia Władysława Hermana¹. Mimo to, jest to jedna z bogatszych i ciekawszych charakterystyk przedstawiciela dynastii Piastów w polskiej literaturze historycznej. Książę występuje w kilku rolach: jako polityk, wódz oraz mąż i ojciec. Kronika przybliży również fizyczny wizerunek władcy. Trzeba stwierdzić, że z opowieści Galla wyłania się postać niezbyt imponująca, pozbawiona majestatu i blasku, nadawanego panującym przez usługujących dziejopisów. (...)

Kronikarzowi opowiadającemu losy księcia Władysława towarzyszyła tendencja do ograniczania jego roli politycznej. Można mieć wrażenie, że pisarz starał się niekiedy dystansować Piasta od zaangażowania w ważne wydarzenia. (...)

Wizerunek Władysława I powstawał w mało dla niego sprzyjających okolicznościach. Inspiratorzy dzieła i „opiekunowie naukowcy” Galla należeli do grupy intelektualistów funkcjonujących na politycznym zapleczu księcia Bolesława Krzywoustego. Nie oznaczało to automatycznej przychylności dla jego ojca. Możliwe, że stosunek tych ludzi do Hermana i ich poglądy na politykę Piasta ukształtowały się w latach 90. Był to okres ostrego konfliktu ojca z synami i rozgrywki z Sieciechem. Gall, inspirowany przez swych informatorów, w tej partii dzieła był wyraźnie nieobiektywny. Warto zauważyć, że we fragmentach poświęconych drugiemu buntowi juniorów otrzymujemy sporą dawkę informacji zabarwionych emocjonalnie. Negatywnym bohaterem, obok Sieciecha, był tu zdecydowanie senior rodu.

Prezentacja Hermana w kronice podporządkowana jest idei nadrzędnej - opiewaniu cnót jego syna, Bolesława. Władysław I stanowił tło dla bohatera. Tendencję tę ujawnia sam autor: „Lecz by ojca tak znamienitego dziecięcia nie zbyć tylko paru słowami, przytoczmy na jego pochwałę jakieś jego rycerskie dzieła”².

Pochwały pod adresem księcia Władysława jako zwycięskiego wodza, podobnie jak sposób prezentacji osobowości Hermana, jak wspomniano, miały oryginalną formę. Zapowiadane chwalebne „rycerskie dzieło” władcy wypełnia opis trzech pomorskich wypraw księcia zakończonych ... niepowodzeniem. Ten, rozpoczęty zachęcająco dla Władysława (książę odnosi triumf i miażdży przeciwników), swasty pean na cześć wojowniczego władcy, pisarz zakończył: